

som i kommandoorganerne m. v., ligesom hele forsvarets personelforhold forudsattes ordnet dels ved de forannævnte særlige love, dels ved ændringer i tjenestemandsløven (ændringer i tjenestemandsløven gennemførtes ved lov nr. 234 af 27. maj 1950, se side 210).

Lovens undertitel blev indføjet i folketinget. Angående dens indhold skal anføres følgende:

I.

§ 1. Danmarks militære forsvar er sammensat af en *hær* med *hjemmeværn*, et *søværn* og et *flyvevåben*.

§ 2. *Forsvarsministeren* er øverste ansvarlige myndighed for forsvarets forskellige led og de myndigheder og institutioner, der henlægges under forsvarsministeriet.

Ved sammenlægning af krigsministeriet og marineministeriet oprettes ifølge § 3 et *forsvarsministerium*, der organiseres som et departement med en departementschef, som står direkte under forsvarsministeren.

§ 4. Til bistand for forsvarsministeren til varetagelse af de militære opgaver oprettes en *forsvarsstyrelse*, der ledes af en forsvarschef, og som iøvrigt består af chefen for hæren, chefen for søværnet, chefen for flyvevåbnet og chefen for forsvarsstaben.

§ 5. I fred som i krig har *forsvarschefen*, der er general eller admiral, og som udtages blandt de tre værns befalingsmænd, under ansvar overfor forsvarsministeren *ledelsen af det militære forsvar*. Han er ansvarlig for værnenes uddannelse og brugbarhed til forsvar samt for, at beredskab og forsvarsplaner tilrettelægges i overensstemmelse med de af forsvarsministeren givne direktiver, og skal til stadighed holde forsvarsministeren underrettet om tilstandene indenfor værnene og om arbejdet med forsvarsplaner m. v.

§ 6. I *forsvarsstyrelsen*, der sammentræder med regelmæssige mellemrum, og iøvrigt når forsvarschefen finder det påkrævet, skal der gives styrelsens medlemmer adgang til *vejledende* forhandlinger med forsvarschefen. Forsvarsstyrelsen skal drøfte hovedlinierne i forsvarets opbygning, særlig forsåvidt angår samarbejdet mellem de tre værn,